

Όχι στο συνδικαλισμό της καρέκλας

Η Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας για μια ακόμα φορά συμμετέχει στις εκλογές του ΔΣΑ με στόχο να ενδυναμωθεί η φωνή των ασθενέστερων τμημάτων της δικηγορίας, η φωνή της υπεράσπισης των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων. Είναι ήδη η μακροβιότερη παράταξη στο δικηγορικό συνδικαλισμό αφού συνεχώς από το 1990 εκπροσωπείται στο διοικητικό συμβούλιο.

Ως γνωστόν η Εναλλακτική Παρέμβαση προσπάθησε όλα αυτά τα χρόνια να εκφράσει μια άλλη φωνή όχι μόνο ως περιεχόμενο, αλλά και ως μορφή παρέμβασης. Γιατί κατά τη γνώμη μας και η μορφή αλληλοεπηρεάζεται με το περιεχόμενο. Έτσι, η Εναλλακτική σε αντίθεση με όλες τις άλλες παρατάξεις του Δ.Σ. συνεδριάζει σε τακτική βάση στο Δ.Σ.Α. (κάθε δεύτερη Τετάρτη), συμμετέχει στις εκλογές χωρίς υποψήφιο Πρόεδρο εκφράζοντας έτσι την αντίθεσή της στον προεδροκεντρικό συνδικαλισμό και στις υπερεξουσίες που αποδίδει ο Κώδικας περί Δικηγόρων στον Πρόεδρο, και εναλλάσσει κάθε χρόνο τους συμβούλους της. Ξέρουμε βέβαια ότι οι μορφές εκπροσώπησης και η εκπροσώπηση γενικά δεν μπορούν να αντικαταστήσουν (τη ριζοσπαστική στρατηγική που αποτυπώνεται στο πρόγραμμά μας και την τακτική που διαμορφώνουμε στις ολομέλειες μας). Είδαμε δυστυχώς όλα αυτά τα χρόνια ότι απόπειρες μίμησης των μορφών εκπροσώπησης με άλλο περιεχόμενο οδήγησαν άλλες παρατάξεις στην ανάδειξη παραγόντων που εν συνεχεία φυλλορρόησαν προς τις παρατάξεις του κυρίαρχου δικηγορικού συνδικαλισμού.

Την παράταξη απασχόλησε για μια ακόμα φορά το ζήτημα της ανανέωσης στην εκπροσώπηση, κατόπιν αιτήματος των συναδέλφων που έχουν εκπροσωπήσει πολλές φορές την παράταξη στο Δ.Σ. Κ. Παπαδάκη (που έθεσε το ζήτημα της μη συμμετοχής του στο ψηφοδέλτιο και εγγράφως) και Δ. Σαραφianού. Η άποψη αυτή δεν έγινε δεκτή από την παράταξη, καθώς από το σύνολό της θεωρήθηκε κρίσιμη η συμμετοχή τους για την ακόμα μεγαλύτερη ενίσχυση της παράταξης σε μια κρίσιμη στιγμή (που παίζονται κιόλας οι συσχετισμοί μέσα στο Σύλλογο).

Για την παράταξή μας η εκπροσώπηση δεν είναι ζήτημα προσώπων, αλλά έκφρασης συγκεκριμένης πολιτικής και συνδικαλιστικής κατεύθυνσης.

Επιμένουμε πάντα στο δρόμο της συλλογικότητας, του συνδικαλισμού του αγώνα και όχι του συνδικαλισμού της καρέκλας.